

vil jeg overfor det ærede Mindretal gjøre opmærksom paa, at Spanien i Birteligheden ikke har bundet sin Tarif paa et eneste Punkt, som vil komme andre Magter tilgode, thi ogsaa Klippisketoldens Frigivelse vilde følge af den spansk-norske Traktat af 15de Marts 1883. Spanien havde i Forveien bundet sig overfor andre Magter til ikke at forandre sin Tarif med Hensyn til de paagjældende Punkter inden 1ste Juni 1887. Saaledes har Danmark gjort Spanien en Række af Indrømmelser, der ville komme andre Magter tilgode. Spaniens Offer med Hensyn til Traktaten indskrænker sig derimod til, hvad Danmark vinder ved at faae Del i alle disse Traktater. Danmarks Offer indskrænker sig ikke hertil, det er ikke blot, hvad Spanien vinder, men ogsaa, hvad Danmark maa yde alle de andre Magter, der have Ret til Regerettigelse med Spanien. Det Offer, som Danmark bringer Spanien, er den mindste Del af det Offer, som Danmark i det Hele taget bringer. At dette kan miskjendes af det ærede Mindretal, undrer mig ogsaa meget, eftersom den ærede Regjering i sin Fremstilling med stor Styrke har gjort dette gjældende overfor Spanien. Regjeringen har den ene Gang efter den anden med meget udførlige Beregninger paavist det og lagt en afgjørende Vægt derpaa. Vi maa lægge den samme Vægt derpaa, vi maa ogsaa sige: Der er ved denne Traktat fra Danmarks Side bragt Spanien et meget større Offer, end Spanien bringer Danmark. Vil man anstille en Sammenligning angaaende dette Forhold med Forholdet lige overfor andre Magter, saa se vi i den meget interessante Fremstilling, hvoraf der er givet et Uddrag i Indstillingen til Betænkningen, at Tydskland netop har gjort det samme Hensyn gjældende med stor Styrke overfor Spanien, og, vel at mærke, Tydskland har ført det igjennem. Sige overfor de spanske Fordringer om en Nedsættelse paa alle disse Artikler modsatte Tydskland sig bestemt at nedsætte Vintolden, fordi den tydske Statskasse derved vilde lide et Tab, der langt oversteg de Fordele, Spanien vilde have deraf, idet den samme Nedsættelse da maatte komme andre Magter tilgode, fra hvilke Tydskland indførte langt mere Vin, nemlig Frankrig og Østerrig-Ungarn, og det fremhæves senere, at de fleste Nedsættelser, som Spanien indrømmede Tydskland, hjemledes ved Traktater med andre Magter og vare sølgelig ikke noget nyt Offer fra spansk Side. Det var kun et Offer fra spansk Side overfor Tydskland og vilde ikke medføre noget Offer fra spansk Side overfor andre Magter. Der er imidlertid den Forskjel, at Tydskland har ført denne Paastand igjennem, hvorimod vor Regjering ikke opnaede, at

der blev taget noget som helst Hensyn dertil. Det Samme viser sig, naar man ser hen til Traktaten mellem Sverig-Norge og Spanien. Jeg behøver i saa Henseende kun at henvise til, hvad Regjeringen selv har gjort gjældende Punkt for Punkt i sin Fremstilling, hvor den har anstillet Sammenligning mellem Sverig-Norges og vort Forhold til Spanien, hvad vi vilde vinde og Sverig-Norge vilde vinde og maatte offre ved Traktaten; derved vil det jo rigtignok vise sig, at saavel Tydskland, som Sverig-Norge have ved deres Traktat med Spanien bundet langt større Fordele, end vi have. For at nævne et Exempel foruden det, Regjeringen har anført, vil jeg blot anføre, at Tydskland har faaet Tilladelse til at beholde en Vintold af 10²/₃ pr. Bund for Vin paa Foustager og 21¹/₃ Dre pr. Bund for Vin paa Flasker, medens vi vel have beholdt Frihed for Flasketolden, men ere blevne nødt til at gaa ned til 7¹/₂ Dre for Vin paa Foustager. Tydsklands finansielle Tab ved Traktaten viser sig at være ved Opgivelse af Tydskland 2,646,000 Mark eller 2,350,000 Kr., hvilket altsaa er lidt over 4 Gange, mellem 4 og 5 Gange, saa stort som det Tab, vor Statskasse vil lide ved Traktaten i Forhold til den nuværende Tarif, medens det tydske Toldgebet vel omtrent er 20 Gange saa stort som vort. Naar man sammenligner det Resultat, vor Regjering har opnaaet lige over for Spanien, med det, som andre Magter have opnaaet, viser det sig med saa Ord at være det, at Spanien har opnaaet Indrømmelse af alle andre Magter; Danmark maa gjøre alle andre Magter de samme Indrømmelser uden at faae Noget til Gjengjæld. Det forøger vort Tab ganske betydelig. Det maa heller ikke overses, at Sverig og Norge, med hvem vi nærmest ere henviste til at sammenligne os, allerede havde betraadt Traktatforhandlingsveien ved Overenskomst med Frankrig, medens dette fra vor Side er det første Skridt, og Ingen kan sige, hvor vidt det vil føre os. — Men hvad kan da være Marsagen til, at vor ærede Regjering har ment sig nødt til at gaa ind paa Traktaten paa saadanne Vilkaar, som stille os ugunstigere end alle Andre? Svaret ligger overordentlig nært. Marsagen ligger i to Grunde; den ene er Regjeringens Mangel paa Forudseenhed, at Regjeringen ikke i Tide har set, at den vilde være nødt til at slutte Traktat med Spanien paa et saadant Grundlag, dersom den vilde opnaa de samme Fordele som de andre Magter, navnlig vore Nabomagter, eftersom der ikke kunde være Tvivl om, at vore Nabomagter vilde have saa megen Fordel